

Putu Ari en Komang.

Deze keer willen wij onze twee medewerkers op Bali, Putu Ari en Komang, in het zonnetje zetten. Wij kennen hen al bijna 20 jaar. Zij werken al meer dan 10 jaar voor Futur en wij zouden niet weten hoe wij dit mooie werk zonder hen zouden kunnen doen. Daarom hebben wij hen gevraagd om iets over henzelf te vertellen. Dat hebben ze in het Engels naar ons toegestuurd en wij hebben dat zo goed mogelijk vertaald in het Nederlands, in hun eigen stijl.

Hieronder volgen hun verhalen:

Komang:

Hallo iedereen! Hoe gaat het met u? Ik hoop dat alles goed is.

Mijn naam is Komang Suardaniasih; mijn roepnaam is Dania. Ik zal mijn levensverhaal vertellen.

Ik ben geboren in Selat, een dorpje in de bergen(ik ben een "jungle girl"....grapje).

Voordat ik voor de stichting Futur werkte was ik ongeveer 11 jaar getrouwd met een kunstschilder en hij was een bescheiden man. Ons leven was goed en gelukkig, ondanks het feit dat we geen baby kregen.

We zijn 2 maanden op vakantie naar Holland geweest.

Terugdenkend was het voor mij een mooie ervaring en ik voelde me zo gelukkig omdat niemand de kans had die ik kreeg. Ik heb toen mijn Nederlandse vrienden en mooie plaatsen bezocht.

2 maanden nadat ik terug was uit Holland ben ik samen met Putu Ari, mijn partner bij Futur, begonnen met mijn werk voor de stichting Futur. Het werk voor Futur vind ik erg leuk en lesgeven voor de extra lessen vind ik niet zo moeilijk, want ik houd erg veel van kinderen.

Ondanks dat ik geen lerares ben, leerde ik de kinderen dansen, Engelse taal en tekenen en ik genoot ervan, omdat mijn man mij motiveerde en steunde. Soms doe ik ook spelletjes met de kinderen, zodat ze zich niet vervelen. In de ochtend bezoeken we ouders van Futur kinderen en bezoeken we scholen.

In 2012 veranderde mijn leven; mijn man wilde van mij scheiden, omdat ik hem geen kind kon geven. Hij had al een andere vrouw en wilde gauw met haar trouwen. Mijn hart was gebroken en ik kon niets zeggen. Ik liet alles achter en ging terug naar mijn ouders in Selat. Bij mijn ouders voelde ik me veilig en kwam ik langzamerhand weer tot leven en zei tegen mezelf: "Het leven gaat door!"

Ik wilde niet dat mijn familie verdrietig was over mijn situatie en ik opende mijn hart. Ik ontmoette een man die van mij hield en ik van hem. Zijn naam is Gede, hij is gescheiden van zijn vrouw en heeft 2 kinderen, een jongen en een meisje.

Nadat we op 30 september 2015 zijn getrouwd heb ik een complete familie en een heel nieuw leven. Gede ging er mee akkoord dat ik voor Futur bleef werken en ook dat we de extra lessen in onze tuin mogen geven, want wij hebben plaats genoeg.

Ik geef nu aan de kinderen van Futur extra les in Engels en computerles en help hen met hun huiswerk. Soms is het niet makkelijk, want sommige kinderen kunnen moeilijk leren of zijn zwakbegaafd. Ik probeer dan geduldig te zijn en leer hen eerst het alfabet voordat ze gaan lezen of schrijven.

Maar samen zijn we sterk en optimistisch om dit werk te doen.

We vergeten nooit u te danken dat u de kinderen van Futur steunt en hopen dat God altijd met u zal zijn.

Hopelijk zullen de kinderen van Futur succes in de toekomst hebben en we hopen dat we de kinderen van Futur nog heel veel jaren kunnen helpen!

Dit is mijn verhaal.

Ik hou van u en een dikke kus!

Dania (Komang)

Putu Ari:

Hallo Nederland! Ik hoop dat iedereen altijd gelukkig is.

Ik ben Putu Ari Sinartini en mijn roepnaam is Putu Ari of Ari. Ik woon in Tukad Mungga, Lovina, Bali.

Allereerst wil ik u vertellen over mijn leven en mijn familie.

Ik ben getrouwd met Ketut Mustika, die werkt als chauffeur voor toeristen. Hij kan ook goed koken, zowel Balinees, Indonesisch als westers en hij heeft in diverse villa's in Denpasar gewerkt.

Wij hebben 2 kinderen, een jongen en een meisje. Onze zoon Joop is 23 jaar en werkt in de financiële tak van marketing. Onze dochter Mariet is 20 jaar en studeert Engels op de universiteit. We zijn gelukkig met onze kinderen en hopen dat hun toekomst gelukkig en succesvol zal zijn.

Ik heb een opleiding gehad in hotel toerisme. 16 jaar heb ik in een hotel in Lovina gewerkt en ik heb er veel ervaring opgedaan. Ik werkte daar in het restaurant en ik heb veel mensen ontmoet uit diverse landen en culturen en vaak Engels met hen gesproken. Daarom kan ik nu Engelse les geven aan de kinderen van Futur.

Nu wil ik u vertellen over mijn werk voor de stichting Futur. Tussen haakjes, het voelt niet alsof we meer dan 10 jaar voor Stichting Futur werken. De tijd glijpt als water door de vingers heen, ik denk er nooit aan, maar dat is gewoon de realiteit.

Heel vroeg in de morgen, als de zon bijna op is en de vogels tjilpen, kom ik uit bed. Nadat ik eerst wat huishoudelijk werk gedaan heb, begin ik aan mijn werk voor Futur.

Ik bezoek scholen en ouders van Futur kinderen, samen met Komang, mijn Futur partner en beste vriendin. We controleren of kinderen naar school gaan en bekijken de situatie thuis. In het regenseizoen moeten we heel voorzichtig doen als we met de motorbike de bergen in gaan, want de weg is dan glibberig, beschadigd en vol kuilen.

Ik werk van maandag tot vrijdag en heb de schoolvakanties vrij of als er een Hindoe ceremonie is.

's Middags hebben we extra lessen voor de kinderen nadat ze uit school zijn gekomen. We geven ze extra les, zoals Engels of hulp bij huiswerk en we proberen het leuk te maken, zoals samen zingen, tekenen of een sprookje vertellen, zodat ze zich niet vervelen.

In juni en juli, november en december is het tijd om te winkelen om alle spullen voor school te kopen. Daarna zijn we erg druk om alles wat we hebben gekocht voor te bereiden voor de kinderen en uit te delen.

Ik ben blij dat ik dit allemaal doe, hoewel het niet makkelijk is, maar ik doe het met mijn hart. Dit alles kan niet vergeleken worden met geld.

Hier wil ik een paar voorbeelden van iets dat niet makkelijk is, met u delen:

Als we een kind les geven dat zwakbegaafd is en geen ouders heeft of ouders die niet kunnen lezen of schrijven...

Of als we als we kinderen thuis bezoeken en we zien hoe slecht ze wonen, soms met veel mensen in 1 kamertje, en in een ongezonde situatie leven....

Of als we zien dat ze alleen een beetje rijst en saus of groente en geen vlees eten....

Of als we zien dat een kind ziek is en niet naar de dokter kan en planten in de buurt als medicijn gebruikt....

Samen met Komang doe ik altijd mijn best en ben ik God dankbaar, omdat ons leven beter is dan dat van deze kinderen.

Dit is mijn verhaal van meer dan 10 jaar werk voor Futur, en hoop dat Futur nog lang kan doorgaan met de kinderen te helpen.

Ik wil alle sponsors bedanken en ik hoop dat God u altijd zult zegenen.

Dikke knuffel,

Putu Ari

Stichting Futur op Facebook

Om nog meer bekendheid te krijgen zijn we nu ook op Facebook te vinden. U kunt ons vinden op het URL adres <http://www.facebook.com/Stichting.Futur>. Als u daarbij ook de pagina (het logo) een "like" wilt geven, dan kunnen uw vrienden dit ook zien om zodoende meer bekendheid aan de stichting Futur te geven en wie weet of we wat extra donaties binnen kunnen halen. Dit is echt nodig door de hogere kosten van de kinderen die doorgaan in het voortgezet onderwijs.

Hebt u vragen of opmerkingen, mail dan naar mail@futurbali.nl.

Wilt u geld doneren dan kan dat op rekeningnummer 5981066 (IBAN: NL74INGB0005981066), ten name van Stichting Futur, onder vermelding van "project Futur". Het project is ANBI gecertificeerd, waardoor de gift aftrekbaar is voor de belasting.

Hebt u familie, vrienden of kennissen die wellicht ook geïnteresseerd zijn in dit project, stuurt u deze nieuwsbrief dan alstublieft door. De algemene projectinformatie van Futur staat op de website www.futurbali.nl

Wij willen iedereen weer hartelijk bedanken voor de giften!

Fred en Fia Wiegel
Putu Ari Sinartini en Komang Suardaniasih

Wilt u de nieuwsbrief van Futur niet meer ontvangen, mail dan naar mail@futurbali.nl